

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Priecelovej a členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Zdenky Kohútovej, v právnej veci žalobcu: **M., S., V., X.**, (R. Taliansko, zastúpeného JUDr. M. K., advokátkou, Š.,
X. Bratislava, proti žalovanému: **P. s. r. o., X. S.**, IČO: X., zastúpeného Mgr. A. I., advokátom, K.,
924 01 Galanta, o zdržanie sa nekalosúťažného konania, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30. júna 2006 č. k. 7Cb/5/2002-369, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7Cb/5/2002-369 zo dňa 30. júna 2006 v napadnutej časti **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 300 000,-- Sk.

Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 110 146,-- Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zakázal žalovanému dodávať na slovenský trh, či už priamo alebo nepriamo prostredníctvom tretích osôb, čistiaci prostriedok

s označením „P.“ a s ochrannou známkou „M.“ v rovnakom alebo zameniteľne podobnom obale, čo sa týka jeho tvaru a farby a s etiketou, na ktorej je na tmavomodrom podklade a jej hornej časti umiestnená ochranná známka „M.“, pod ňou v obdĺžniku s vypuklými stranami umiestnený na červenom podklade biely nápis „P.“ s vľavo umiestneným nápisom „NOVINKA“ a pod tým „Svieža vôňa citrónu“ s veľkými tlačnými písmenami žltej farby so sloganom „Čistí bez poškrabania do vysokého lesku“, s bielymi tlačnými písmenami slovo „NEREZ“ s vyobrazeným vodovodným kohútikom a drezom s kombináciami farieb tmavomodrá, svetlomodrá a strieborná a nápisom žltej farby „Odstraňuje usadeniny“, umiestneným v spodnej tretine etikety alebo s etiketou, ktorá by bola zameniteľne podobná s etiketou žalobcu, čo sa týka obrazových a slovných prvkov, ich umiestnenia na etikete a ich farebného vyhotovenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 150 000,-- Sk a vo zvyšku uplatnenej imateriálnej ujmy žalobu zamietol. Zastavil konanie v časti, v ktorej má byť žalovaný zaviazaný na svoje náklady uverejniť rozsudok v troch slovenských denníkoch, a to: SME, PRAVDA a Hospodárske noviny. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Zistil, že žalobca je zahraničnou právnickou osobou, ktorá podniká v oblasti výroby, uvádzania do predaja a obchodovania s čistiacimi prostriedkami, kozmetikou, voňavkami, čistiacimi výrobkami na hygienu domácnosti a osôb, ako aj zvierat, a tiež v oblasti lekársko-chirurgickej. Od roku 1996 dováža svoje výrobky aj do Slovenskej republiky a prostredníctvom svojich distribútorov ich uvádza na spotrebiteľský trh. Žalobca svoje výrobky označuje ochrannou známkou M., ktorú má s platnosťou aj pre Slovenskú republiku, medzinárodne zapísanú od 31. 08. 1994, okrem iného aj pre čistiace prostriedky a každý výrobok označuje osobitným označením, pričom jedným z takýchto výrobkov je aj čistiaci prostriedok P.. Čistiaci prostriedok s takým istým označením P. vyrába aj žalovaný a plní ho do rovnakých obalov, ako je výrobok žalobcu a na etikete výrobku uvádza aj ochrannú známku žalobcu M. a obal výrobku je zameniteľný s obalom, do ktorého plní svoje výrobky žalobca. Z vyjadrenia žalovaného vyplýva, že on iba dodával čistiaci prostriedok (chemickú zlúčeninu) na základe kúpnej zmluvy zo dňa 28. 08. 2001 pre spoločnosť M. – D. s. r. o., a túto plnil do obalov a označoval etiketami a dopĺňal uzávermi, ktoré mu dodávala spoločnosť M. – D. s. r. o. Preto sa žalovaný nepovažuje za pasívne legitimovaného v tomto konaní.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalobca a žalovaný sú súťažiteľmi, ich obchodný vzťah je konkurenčný, pretože dodávajú na slovenský trh rovnaké výrobky a konanie žalovaného má znaky nekalosúťažného konania podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný používaním ochrannej známky M. a nezapísaného označenia žalobcu konal tak, že mohol vyvolať dojem o prepojení svojej spoločnosti s inou spoločnosťou, a to konkrétne so žalobcom, ktorý je na trhu úspešný. Medzi žalobcom a žalovaným ide o súťažiteľov, pretože podnikajú v rovnakej oblasti na slovenskom trhu, preto niet pochyb, že ide o konanie v hospodárskej súťaži. Rozpor s dobrými mravmi súťaže je v tom, že žalovaný konal tak, že postavenie na trhu si nezískal lepšími službami či reklamou, ale práve využitím obchodného mena, ochrannej známky a nezapísaného označenia žalobcu, ktorý bol na slovenskom trhu už známy a etablovaný. V konaní nebolo sporné, že žalobca označuje svoje výrobky ochrannou známkou M., ktorú má medzinárodne zapísanú od 31. 08. 1994 aj pre čistiace prostriedky, ktorým je aj predmetný výrobok P., a ktorý dováža na Slovensko od roku 1996. Súd prvého stupňa nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného v tom, že nie je v konaní vecne pasívne legitimovaný, pretože on len vyrábal a plnil čistiaci prostriedok do obalov na základe kúpnej zmluvy, prípadne zmluvy o dielo, pretože nebolo sporné to, že žalovaný na výrobky aj lepil etikety s ochrannou známkou M. a s dlhodobo používaným nezapísaným označením P.. Tieto výrobky skladoval za účelom ich dodania do obchodnej siete cez kupujúceho.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach, bez súhlasu majiteľa ochrannej známky nesmie nikto zhodné alebo zameniteľné označenie používať. Preto súd prvého stupňa vyhovel návrhu a zakázal žalovanému dodávať na slovenský trh predmetný čistiaci prostriedok P. s označením, ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

Súd prvého stupňa súčasne priznal žalobcovi imateriálnu ujmu 150 000,-- Sk. Vychádzal pritom zo zistenia, že žalovaný sa dopustil nekalosúťažného konania na úkor žalobcu, a to tým, že zneužil jeho povest', ktorý použil moderné postupy a vynaložil nemalé finančné prostriedky na dosiahnutie čo najlepších podnikateľských výsledkov. Žalovaný si musel byť vedomý nekalosti svojho konania, pretože obdržal fax žalobcu, a napriek tomu zotrval a pokračoval v nekalej súťaži. Priznaná suma je primeraná porušeniu povinnosti žalovaného, ako aj tomu, že žalobca sa musel venovať ochrane proti nekalému konaniu

žalovaného, a preto sa v plnej miere nemohol venovať svojim podnikateľským aktivitám. V prevyšujúcej časti o zaplatenie imateriálnej ujmy súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania vzhľadom k tomu, že žalobca vzal v časti, v ktorej mal byť žalovaný zaviazaný na svoje náklady uverejniť rozsudok v troch slovenských denníkoch späť, ako aj z dôvodu, že žaloba bola v prvom výroku a vo výroku o zaplatenie imateriálnej ujmy v časti zamietnutá. V konaní nebol ani jeden z účastníkov konania úspešný, preto žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca aj žalovaný.

Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že odvolaním napadol ten výrok rozsudku, ktorým mu bola priznaná uplatňovaná imateriálna ujma iba vo výške 150 000,-- Sk a nie v celej uplatňovanej výške 300 000,-- Sk. Pochybenie súdu prvého stupňa vidí predovšetkým v tom, že priznaná suma 150 000,-- Sk nepredstavuje dostatočné primerané zadosťučinenie za spôsobenú ujmu na dobrej povesti výrobkov žalobcu, ako ani za zneužitie používaného nezapísaného označenia výrobkov P. a ochrannej známky M.. Nekalosúťažné konanie žalovaného trvalo napriek písomným upozorneniam žalobcu – prvé v októbri 2001, a aj po podanej žalobe zo dňa 21. 01. 2002, dlhšiu dobu. Súd neprimerane znížil požadované zadosťučinenie napriek tomu, že išlo jednoznačne o vedomé nekalosúťažné konanie, ktoré trvalo dlhšiu dobu a zasahovalo nielen do práv k ochrannej známke žalobcu, ale aj do jeho práv k nezapísanému označeniu a k osobitnej úprave obalov výrobkov, ktoré sa stali medzi spotrebiteľmi príznačné pre žalobcu. Čistiace prostriedky, ktoré vyrábal žalovaný pod označením P. v takmer zhodných fľašiach a s veľmi podobnými etiketami nemali bezpečnostný uzáver ako fľaše žalobcu, len uzáver dávkovací, ktorý sa mohol aj samovoľne pri zachytení otvoriť a čistiaci prostriedok mohol znehodnotiť odev, či iné tovary spotrebiteľov, ktorí zvyčajne v dôsledku takýchto udalostí strácajú dôveru nielen k jednotlivým tovarom, ale aj k samotnému výrobcovi originálneho výrobku. Týmto konaním žalovaného mohlo dôjsť a zrejme aj došlo k poškodeniu dobrého mena žalobcu na trhu. Výroba a predaj takýchto parazitických výrobkov sú pre porušovateľa práv veľmi lukratívne, ak žalobca vynaložil na ich zavedenie na trh, reklamu a distribúciu nemalé

prostriedky, šetrí tým finančné prostriedky a námahu žalovaného, ktorý ich už vynakladať nemusí. Navrhol preto rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu.

Žalobca podal odvolanie aj proti výroku o trovách konania. Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, ak žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania, aj keď žalobca mal úspech v podstatnej časti uplatnených nárokov. Aj keď žalobca zobral žalobu späť v časti petitu, ktorým navrhoval uložiť žalovanému stiahnuť od odberateľov všetky svoje výrobky s označením P. s ochrannou známkou M. a v časti petitu, ktorým žiadal uložiť žalovanému na vlastné náklady zverejniť rozsudok v troch slovenských denníkoch, tieto návrhy však boli podané dôvodne, žalobca ich zobral späť pre správanie žalovaného, keďže v dôsledku vydaného predbežného opatrenia už výrobky žalovaného neboli na trhu cca tri roky a v dôsledku toho stratilo zmysel aj požadované uverejnenie rozsudku v troch periodikách, preto žalobca v tejto časti zobral dôvodne podanú žalobu späť. Navrhuje preto priznať žalobcovi plnú náhradu uplatňovaných trov konania.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že podľa jeho názoru súd prvého stupňa nemal žalobcovi priznať ani čiastočnú imateriálnu ujmu 150 000,-- Sk. Žalovaný vyrábal svoj vlastný čistiaci prostriedok podľa svojho vlastného zloženia, ktorý predal bez akéhokoľvek obalu a označenia kupujúcemu M. – D. s. r. o., nevykonával s tovarom žiadny iný úkon, ktorý by sa dal kvalifikovať ako nekalosúťažný úkon. To, že odberateľ žalovaného, ktorý dodal pre čistiaci prostriedok vyrábaný žalovaným, umelohmotné nádoby, do ktorých sa mal vyrobený čistiaci prostriedok naplniť, bolo pre žalovaného iba podmienkou na odovzdanie svojho tovaru, ktorý so samotným čistiacim prostriedkom žalobcu nemal nič spoločné. Naplnenie dodaných obalov kupujúceho žalovaným, je iba spôsob dodania tovaru podľa uzatvorenej kúpnej zmluvy medzi žalovaným a odberateľom M. – D. s. r. o. Žalovaný s distribúciou a ďalším použitím tovaru už v špecifikovanom obale nemal nič spoločné, a preto nemohol byť a ani nebol so žalobcom v konkurenčnom postavení, nebol jeho súťažiteľom, a preto nemohol vykonávať nekalosúťažné konanie. Súd prvého stupňa preto nesprávne aplikoval Zákon č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach a Obchodný zákonník, a preto vec nesprávne právne posúdil a vo veci nesprávne rozhodol. Navrhuje preto, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu.

Žalovaný vo svojom odvolaní proti rozsudku uviedol, že neobchodoval s konkrétnym označeným produktom, iba čistiaci prostriedok, ktorý vyrábal žalovaný, plnil do fliaš svojho obchodného partnera – kupujúceho, ktorý tieto fľaše žalovanému dodal. Žalovaný neuvádzal na trh a do obehu produkt. Iba objednávateľ čistiaceho prostriedku – spoločnosť M. – D. s. r. o., mohol použiť ochrannú známku M., prípadne iné označenie a je jednoznačné aj to, že súťažiteľom žalobcu nie je žalovaný, ale objednávateľ čistiaceho prostriedku vyrobeného žalovaným, ktorý nebol žiadnym spôsobom označený. Žalovaný teda ochrannú známku M. nikdy a žiadnym spôsobom nepoužil, iba nalepil na fľaše s čistiacim prostriedkom etikety dodané objednávateľom, ktoré nemal dôvod skúmať. Konštatovanie súdu prvého stupňa, že žalovaný výrobky skladoval za účelom ich dodania do obchodnej siete cez kupujúceho, nie je správne, a to z dôvodu, že žalovaný výrobky neskladoval za účelom ich dodania do obchodnej siete cez kupujúceho, ale iba svoj výrobok naplnil do fliaš kupujúceho a následne ich dodal kupujúcemu. Žiadne skladovanie nebolo objednávateľovi – kupujúcemu poskytované. Po naplnení fliaš ďalší osud výrobkov už nebol vôbec v réžii žalovaného. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že žalobu zamietá v celom rozsahu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že žalovaný na vyrábané výrobky lepil etikety s ochrannou známkou žalobcu M. a s jeho dlhodobou používaným nezapísaným označením P., tieto výrobky aj skladoval za účelom ich dodania kupujúcemu a jeho prostredníctvom do obchodnej siete.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach, pre každého vyplýva povinnosť, že bez súhlasu majiteľa ochrannej známky nesmie používať označenie zhodné alebo zameniteľné s jeho ochrannou známkou pre rovnaké alebo podobné tovary alebo služby a nikto nesmie používať toto označenie ani v spojení s týmito tovarmi alebo službami, najmä umiestňovať ho na tovary alebo obaly, prípadne ich skladovať na tento účel. Teda zákon neustanovuje, že ochrannú známku nesmie používať výrobca, predajca či distribútor, ale jednoznačne stanovuje, že tak nesmie robiť nikto. V obchodnom práve, napr. pri zmluve o dielo by nepochybne zodpovednosť niesol nielen objednávateľ napr. pirátskych kópií CD, ale aj samotný zhotoviteľ takýchto diel. Žalobca preukázal, že je majiteľom medzinárodne zapísanej kombinovanej ochrannej známky M., ktorú má s platnosťou aj pre Slovenskú republiku medzinárodne zapísanú od 31. 08. 1994, okrem iného, aj pre

čistiace prostriedky. Žalovaný nepoprel, že vyrábala čistiaci prostriedok a plnil ho do obalov, na ktoré umiestňoval etikety s ochrannou známkou M. a označením P. a na zadnej strane sa deklaroval ako výrobca čistiaceho prostriedku. Žalovaný nikdy nemal prístup k tomu, aby bol uvedený ako výrobca na obale takého výrobku, ktorý je zameniteľne podobný s výrobkom iného, na trhu už dlhšie pôsobiaceho súťažiteľa, a aby na výrobku boli uvádzané aj iné závadné údaje – ochranná známka M. a nezapísané označenie P. iného subjektu. Zákon o ochranných známkach jednoznačne stanovuje objektívnu zodpovednosť nielen za výrobu etikiet, ale aj za ich umiestnenie na tovaroch bez ohľadu na ich výrobcu. Žalovaný konal v rozpore s dobrými mravmi v tom, že použil platnú ochrannú známku iného súťažiteľa a toto zakázané konanie je spôsobilé privodiť žalobcovi ujmu. Táto ujma ani nemusí vzniknúť, stačí ak určité zakázané konanie je spôsobilé privodiť ujmu. Žalovaný účelovo vykladá pojem trh, keďže trhom v obchodných vzťahoch nie je len tá oblasť, kde dochádza k priamemu predaju výrobku konečnému spotrebiteľovi, trhom sú aj dodávateľsko-odberateľské vzťahy výrobcu a odberateľa, objednávateľa a zhotoviteľa, veľkého predajcu a distribútora a pod. Žalovaný sa na zadnej strane etikety výrobkov označoval za výrobcu, a preto konečný spotrebiteľ sa mal možnosť dozvedieť, že výrobcom je práve žalovaný. Žalobca preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 na nariadenom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

V konaní nebolo sporné, že žalobca má pre svoje výrobky – čistiace prostriedky, kozmetiku, voňavky, čistiace výrobky na hygienu domácnosti a osôb a zvierat a pre výrobky v oblasti lekársko-chirurgickej, od 31. 08. 1994 medzinárodne zapísanú ochrannú známku M. s platnosťou aj pre Slovenskú republiku. Na slovenský spotrebiteľský trh dováža aj čistiaci prostriedok P., ktorý označuje svojou ochrannou známkou M.. Čistiaci prostriedok s takým istým označením P. vyrába aj žalovaný a plní ho do vzhľadovo rovnakých obalov, ako je výrobok žalobcu a na etikete výrobku uvádza aj ochrannú známku žalobcu M.. Taktiež v konaní nebolo sporné, že na obale výrobku žalobcu je uvedený ako výrobca žalobca a na obale druhého výrobku je uvedený ako výrobca žalovaný a obidva výrobky sú uvádzané na slovenský spotrebiteľský trh.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobca a žalovaný sú na slovenskom trhu súťažiteľmi, pretože uvádzajú na slovenský trh rovnaké výrobky a konanie žalovaného naplňuje znaky nekalosúťažného konania podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, lebo je konaním v hospodárskej súťaži, je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Odvolací súd dospel k záveru, že toto nekalosúťažné konanie žalovaného môže vyvolať nebezpečenstvo zámény, spočívajúce v tom, že žalovaný napodobňoval výrobok žalobcu tak, že napodobňoval jeho obal. Toto vyvolanie nebezpečenstva zámény je ohrozením postavenia žalobcu na hospodárskom trhu, má objektívnu povahu, to znamená, že postačuje hrozba vzniku zámény, bez ohľadu na to, či k zámene skutočne došlo alebo nie. Napodobňovanie obalu výrobku žalobcu je vizuálne zjavné, pretože obidva výrobky sú označené na obale názvom P., sú čistiace prostriedkami pre domácnosť, sú plnené v rovnakých bielych plastových fľašiach, označených svetlomodrou a tmavomodrovou etiketou s vyobrazením vodovodného kohútika a s označením - „Čistí bez poškrabania do vysokého lesku“, „Nerez“, „Vápenaté usadeniny“ a „M.“. Žalovaný tým, že používal na svojich výrobkoch ochrannú známku žalobcu M., konal tak, že mohol vyvolať dojem o prepojení svojej spoločnosti so spoločnosťou žalobcu, ktorý pôsobí na slovenskom trhu dlhšiu dobu. Žalovaný týmto konaním porušil ustanovenie § 25 ods. 1 Zákona č. 55/1997 Z. z. o ochranných známkach, keď bez súhlasu žalobcu ako majiteľa ochrannej známky M., ju používal na výrobku, ktorého bol výrobcom.

Odvolací súd neakceptoval obranu žalovaného v tom, že predmetný výrobok iba plnil do fliaš, ktoré mu dodal objednávateľ - M. - D. s. r. o., pretože podľa ustanovenia § 25 ods. 1 Zákona č. 5/1997 Z. z. o ochranných známkach, zákaz používania ochrannej známky bez súhlasu jej majiteľa sa vzťahuje na každého, nielen na výrobcu etikety s ochrannou známkou a jej dodávateľa, ale aj na výrobcu a distribútora výrobku s cudzou ochrannou známkou. Z obalu sporného výrobku jednoznačne vyplýva, že ako jeho výrobca je uvádzaný žalovaný, čo žalovaný v konaní ani nespochyboval. Preto, aj keď žalovaný sám nevyhotovoval etikety na označenie výrobku, je zodpovedný za to, že na jeho výrobok boli tieto etikety umiestnené a následne uvádzané na spotrebiteľský trh v Slovenskej republike. Odvolací súd preto nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaného, že nie je v tomto konaní vecne pasívne legitimovaný a jeho odvolanie nepovažoval za dôvodné, preto podľa § 219 O. s. p. potvrdil rozsudok v napadnutej časti o uložení povinnosti pre žalovaného.

Odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým mu bola priznaná iba časť uplatňovanej imateriálnej ujmy 300 000,-- Sk, a to vo výške 150 000,-- Sk, považuje odvolací súd za dôvodné. V konaní nebolo sporné, že žalobca používal svoju medzinárodne zapísanú ochrannú známku žalobcu „M.“ na svojich výrobkoch dovážaných na slovenský trh od roku 1996. Vyplýva to z katalógov výrobkov žalobcu dovážaných na Slovensko a z prehľadu fakturácií žalobcu za dodaný tovar do Slovenskej republiky. Celková cena za dodávané výrobky žalobcu na Slovensko v rokoch 1996 až 1999 predstavovala sumu 62 605 692,-- Sk. Žalovaný používal označenie svojho výrobku podobnými etiketami od roku 2001, kedy Ministerstvo zdravotníctva SR na žiadosť žalobcu vydalo rozhodnutie, ktorým súhlasilo s používaním podnikovej normy PN-1/1-VAR/01 z hľadiska vplyvu na zdravie pri výrobe výrobku P. ČISTIACI PROSTRIEDOK. Žalovaný tento výrobok mohol dodávať na slovenský trh do 28. 03. 2003, kedy mu v tomto konaní súd prvého stupňa predbežným opatrením zo 14. 02. 2002, ktoré mu bolo doručené dňa 28. 03. 2003, zakázal vyrábať a dodávať na slovenský trh predmetný výrobok. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný používal označenie predmetného výrobku zhodne s označením výrobku žalobcu a používal neoprávnenne jeho ochrannú známku M. najmenej jeden rok. Žalobca za obdobie jedného roka dodal na slovenský trh svoje výrobky označené ochrannou známkou M. za cca 15 651 423,-- Sk. Žalovaný vedomým používaním ochrannej známky žalobcu a označenia výrobkov mohol žalobcovi objektívne spôsobiť škodu na jeho dobrej povesti, preto žalobca podľa § 53 Obchodného zákonníka môže od žalovaného požadovať primerané zadosťučinenie aj v peniazoch. Odvolací súd preto dospel k názoru, že žalobcom uplatňovaná imateriálna ujma 300 000,-- Sk, vyplývajúca z nekalosúťažného konania žalovaného pri tak veľkom ročnom obrate žalobcu za dodávky svojich výrobkov označených ochrannou známkou M. na slovenský trh, je primeraná. Preto odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu a zmenil rozsudok v časti uplatnenej imateriálnej ujmy podľa § 220 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi imateriálnu ujmu v plnej uplatňovanej výške 300 000,-- Sk.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v konaní na súde prvého stupňa aj v odvolacom konaní, pretože bol v konaní o zdržanie sa nekalosúťažného konania, zákaze používania ochrannej známky a nároku na imateriálnu ujmu úspešný v celom rozsahu. Aj keď žalobca v priebehu konania zobral späť žalobu v časti o uložení povinnosti žalovanému na svoje náklady uverejniť rozsudok v troch

slovenských denníkoch, nemožno považovať žalobu v tejto časti za podanú nedôvodne. Žalobca v tejto časti zoberal dôvodne podanú žalobu späť potom, ako súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému uvádzať na slovenský trh výrobky s obdobným označením ako výrobky žalobcu, a preto uverejňovanie rozsudku potom, čo žalovaný už svoje výrobky nedodáva na slovenský trh, by nebolo účelné.

Trovy konania úspešného žalobcu 110 146,-- Sk pozostávajú z trov právneho zastúpenia podľa Vyhl. č. 240/1990 Zb. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej pomoci, za 3 úkony právnej pomoci – prevzatie a príprava zastúpenia a podanie žaloby po 2 400,-- Sk za 1 úkon právnej pomoci z uplatňovaného základu sporu 300 000,-- Sk podľa § 13 ods. 1 tejto vyhlášky a za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia vo výške ½ tarifnej odmeny vo výške 1 200,-- Sk podľa § 16 ods. 2 citovanej vyhlášky. Za ďalšie úkony právnych služieb patrí úspešnému žalobcovi ich náhrada podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to účasť na pojednávaní dňa 28. 10. 2005 tarifná odmena zo základu 300 000,-- Sk podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky vo výške 6 750,-- Sk, náhrada za stratu času za 6 polhodín strávených na ceste z Bratislavy do Trenčína podľa § 17 vyhlášky ako 1/60 výpočtového základu za každú začatú polhodinu po 250,-- Sk, celkom 1 500,-- Sk a cestovné spojené s účasťou na tomto pojednávaní dňa 28. 10. 2005 podľa § 15 písm. a/ vyhlášky vo výške 695,-- Sk. Ďalej za písomné vyjadrenie vo veci na výzvu súdu z 18. 11. 2005 vo výške 6 750,--Sk a za účasť na pojednávaní dňa 18. 04. 2006, ktoré bolo odročené, vo výške ¼ tarifnej odmeny podľa § 14 ods. 3 vyhlášky vo výške 1 687,-- Sk a náhrada za stratu času za 8 polhodín strávených na ceste z Bratislavy do Trenčína po 273,-- Sk za každú začatú polhodinu ako 1/60 výpočtového základu podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, celkom vo výške 2 184,-- Sk a cestovné vlakom 2 x 209,-- Sk, spolu 580,-- Sk. Za účasť na pojednávaní dňa 20. 06. 2006 má nárok na tarifnú odmenu 6 750,-- Sk a náhradu za stratu času na ceste za 6 polhodín vo výške 1/60 výpočtového základu za každú začatú polhodinu po 273,-- Sk, spolu 1 638,-- Sk a náhradu cestového 634,-- Sk a taktiež za účasť na pojednávaní dňa 30. 06. 2006 na tarifnú odmenu 6 750,-- Sk a náhradu za stratu času na ceste za 6 polhodín vo výške 1/60 výpočtového základu za každú začatú polhodinu vo výške 273,-- Sk, spolu 1 638,-- Sk a náhradu cestovného 645,-- Sk. Ďalej má nárok na odmenu za podanie odvolania proti rozsudku, vyjadrenie k odvolaniu žalovaného a za účasť na odvolacom pojednávaní dňa 10. 09. 2008 po 6 750,-- Sk za každý z týchto úkonov právnej služby a za účasť

na pojednávaní na odvolacom súde dňa 13. 08. 2008, ktoré bolo odročené, vo výške $\frac{1}{4}$ tarifnej odmeny – 1 663,-- Sk. Žalobca má nárok na paušálnu náhradu výdavkov advokáta, za každý z uvedených 12 úkonov právnej pomoci podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, a to postupne za tieto úkony takto: 3 x 70,-- Sk, 2 x 150,-- Sk, 3 x 164,-- Sk, 1 x 178,-- Sk, 3 x 190,-- Sk. Súd priznal úspešnému žalobcovi aj náhradu súdneho poplatku za podanie žaloby 22 000,-- Sk, za podanie návrhu na vydanie predbežného opatrenia 500,-- Sk a za súdny poplatok za odvolanie žalobcu 9 000,-- Sk. Právna zástupkyňa žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto má podľa § 18 ods. 3 vyhlášky nárok na zvýšenie tarifnej odmeny určenej podľa § 9 až 14 vyhlášky o 19 % daň z pridanej hodnoty. Celková tarifná odmena (bez náhrad hotových výdavkov, straty času a režijného paušálu podľa § 15 – § 17 vyhlášky) je 56 624,-- Sk, ktorá je základom pre DPH. Z toho 19 % DPH predstavuje 10 758,-- Sk. Celkové trovy konania úspešného žalobcu predstavujú 110 146,-- Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. augusta 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M. B.